

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie faktów, na których opierają się zaskarżone środki ograniczające, jako że w odniesieniu do skarżącego zostały zastosowane przy braku aktualnej i rzeczywistej podstawy faktycznej i dowodowej.
2. Zarzut drugi, dotyczący niedopełnienia obowiązku uzasadnienia, jako że zaskarżone przepisy pozbawione są – w odniesieniu do skarżącego – prawidłowego uzasadnienia, co uniemożliwia mu odpowiednie przedstawienie obrony.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa człowieka do wolności wypowiedzi, jako że skarżący zostaje ukarany z powodu określonych oświadczeń, które wchodzą w zakres wspomnianego prawa człowieka.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do uzasadnienia aktów, braku rzeczywistego dowodu na podnoszone powody, praw do wolności wypowiedzi, do obrony i własności, jako że nie dochowano konieczności przedstawienia aktualnych i rzeczywistych dowodów ani obowiązku uzasadnienia, co ma wpływ na wspomniane prawa.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa własności w związku z zasadą proporcjonalności w zakresie, w jakim wspomniane prawo zostało ograniczone niesłusznie i nieproporcjonalnie.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania, gdyż w trakcie porównania zaszkodzono pozycji skarżącego, mimo iż nie istniały ku temu podstawy.
7. Zarzut siódmy, dotyczący nadużycia władzy, gdyż istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne poszlaki uzasadniające twierdzenie, że zastosowaniu i przedłużeniu sankcji przyświecały cele inne niż przywołane przez Radę.

(¹) Dz.U. 2014, L 78, s. 16; w brzmieniu zmienionym decyzją Rady (WPZiB) 2022/265 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczącą zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 42 I, s. 98; sprostowanie Dz.U. 2022, L 55, s. 81).

(²) Dz.U. 2014, L 78, s. 6; w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) Rady (UE) 2022/260 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczącym wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 42 I, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2022 r. – PH i in./ECB

(Sprawa T-323/22)

(2022/C 318/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PH, PI, PJ, PK (przedstawiciele: D. Hillemann, C. Fischer i T. Ehls, lawyers)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (ECB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności *ex tunc* decyzji ECB ECB-SSM-2022-EN-4 QLF-2020-0037 z dnia 22 marca 2022 r. w sprawie sprzeciwu wobec nabycia znacznego pakietu akcji przekraczającego 50 % kapitału i praw głosu, która została doręczona tego samego dnia;
- obciążenie ECB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego zastosowania § 2c ust. 1b pkt 1 Kreditwesengesetz (KWG) ⁽¹⁾ w stosunku do „wiarygodności”.
 - Zarzut ten został podniesiony ze względu na zastrzeżenie pominięcia przedstawionego dowodu, niedopuszczalne zastosowanie oceny kryteriów i błędnego ustalenia stanu faktycznego.
2. Zarzut drugi dotyczący sprzecznego z prawem nieprawidłowego zastosowania § 2c ust. 1b pkt 4 (KWG) w stosunku do „zawodowej kompetencji”.
 - Ów zarzut został podniesiony w odniesieniu do uwzględnienia nieprawidłowych okoliczności jako podstawy i nieuwzględnienia doświadczenia pierwszego skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący sprzecznego z prawem nieprawidłowego zastosowania § 2c ust. 1b pkt 6 KWG w stosunku do „dobrej kondycji finansowej”.
 - Ów zarzut został podniesiony w odniesieniu do wymogów, które nie znajdują podstawy w ustawie, oraz w odniesieniu do nieprawidłowego obliczenia wymogów kapitałowych przez stronę pozwaną.
4. Zarzut czwarty dotyczący sprzecznego z prawem nieprawidłowego zastosowania § 2c ust. 1b pkt 2 KWG w stosunku do „spełnienia wymogów ostrożnościowych”.
 - Ów zarzut został podniesiony w odniesieniu do definicji strategii, procedur służących ustaleniu i zabezpieczeniu zdolności ponoszenia ryzyka, ustanowienia systemu wewnętrznej kontroli, zatrudnienia i przyszłego outsourcingu w ramach działalności.
5. Zarzut piąty dotyczący sprzecznego z prawem nieprawidłowego zastosowania § 2c ust. 1b pkt 5 KWG w stosunku do podejrzenia prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
 - Ów zarzut został podniesiony w odniesieniu do braku uwzględnienia przyjętych środków, dostarczonych dowodów i nieuwzględnienia nieistnienia poszlak podejrzenia.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 19 i motywu 75 preambuły rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 ⁽²⁾, nadużycia władzy i błędu w ustaleniach w stosunku do istnienia podstaw odmowy wydania zezwolenia na nabycie banku docelowego.
 - Ów zarzut został podniesiony w odniesieniu do zakresu, jakości i czasu przedstawienia dostarczonego dowodu oraz kwestii ryzyka powiązania pierwszego skarżącego.
7. Zarzut siódmy dotyczący braku uwzględnienia istotnych faktów i błędów w ustaleniach.
 - Ów zarzut został podniesiony w stosunku do braku uwzględnienia dowodów, oświadczeń i dostarczonych informacji.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Ów zarzut został podniesiony w stosunku do braku konieczności zakazania nabycia i pominięcia łagodniejszych środków.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia obowiązków staranności i bezstronności.
 - Ów zarzut został podniesiony w stosunku do braku uwzględnienia dowodu na przynoszącą zysk działalność gospodarczą pierwszego skarżącego oraz uwzględnienia okoliczności niemających znaczenia dla zaskarżonej decyzji.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia Karty praw podstawowych Unii Europejskich.
 - Ów zarzut został podniesiony w stosunku do naruszenia swobody zatrudnienia z art. 15 Karty praw podstawowych i swobody konkurencji oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej z art. 16 karty.

11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

- Ów ostatni zarzut został podniesiony w odniesieniu do integralności i dobrej kondycji finansowej pierwszego skarżącego.

(¹) *Gesetz über das Kreditwesen*: odniesienia do tej niemieckiej regulacji znajdują się w skardze.

(²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnie zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 83).

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2022 r. – QF/Rada

(Sprawa T-386/22)

(2022/C 318/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QF (przedstawiciele: T. Marembert i A. Bass, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/582 (¹) z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/581 (²) z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na oczywistym błędzie w ocenie. Skarżąca podnosi po pierwsze, że żaden z dowodów przedstawionych przez Radę nie odpowiada wymogom orzecznictwa europejskiego w zakresie standardu i jakości dowodów, a po drugie, że żadne z twierdzeń zawartych w uzasadnieniu Rady nie zostało dowiedzione. Ponadto, na poparcie swojego zarzutu skarżąca przestawiła dane dotyczące jej stanu posiadania, które pozwalają wykazać, że uzasadnienie przyjęte przez Radę jest błędne.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 110, s. 55).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 110, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2022 r. – adp Merkur/EUIPO – psmtec (SEVEN SEVEN 7)

(Sprawa T-408/22)

(2022/C 318/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: adp Merkur GmbH (Espelkamp, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Mandel)